

W DRODZE DO WIECZERNIKA

KOCHAMY PANA JEZUSA

Poradnik metodyczny
do nauki religii dla klasy II
szkoły podstawowej

Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici
Kraków 2012

Plan wynikowy

Rozdział I. Słuchamy. Mów, Panie!

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1. Słuchamy jednostki ludzi i Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie uczniom religijnego charakteru katechezy w szkole i ukazanie, że istotą katechezy jest spotkanie z Jezusem Chrystusem. – Nawiązanie do religijnych przeżyć podczas wakacji. – Ogólne wprowadzenie uczniów w treści katechetyczne roku, szczególnie pierwszego rozdziału. 	<ul style="list-style-type: none"> – Katechetyczne powitanie w imię Jezusa Chrystusa. Katecheza jako spotkanie z Nim i dla Niego. – Co to znaczy słuchać kogoś? – Warunki i postawy słuchania. Ludzie i Bóg mówią do nas, a my ich słuchamy. – Wprowadzenie w katechezę z rozdziału I poświęcone znaczeniu Pisma Świętego w życiu chrześcijańskim. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu – Bóg zaprasza nas do przyjaźni – Postawy służące słuchaniu drugiego człowieka i dobremu rozumieniu jego słów. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadza uczniów w religijny charakter katechezy. – Przedstawia podęcznik i <i>Zeszyt ucznia</i>. – Zachęca do czynnego udziału w katechezie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że na katechezie spotykamy się ze względu na Jezusa Chrystusa; 2) potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Chcemy słuchać Cię;</i> 3) chce brać udział w katechezie.
2. Bóg mówi do nas w pięknie stworzonego świata	<ul style="list-style-type: none"> – Wychowywanie do wrażliwości na piękno świata i do wdzięczności wobec Boga. – Kształtowanie umiejętności dostrzegania obecności Boga w świecie 	<ul style="list-style-type: none"> – Świat mówi nam o Stwórcy. Bóg mówi do człowieka przez świat, który stworzył. – W stworzeniu świata wyraża się miłość Stwórcy do człowieka i Jego troska o nas. – Akt stworzenia świata to początek historii zbawienia. – Piękno przyrody to odbicie piękna, dobroci i miłości Boga, wezwanie Boga do człowieka. – Nasza odpowiedź to wdzięczność – <i>Hymn o stworzeniu</i> – prawda o początku świata i jego celu . 	<ul style="list-style-type: none"> – Bóg Stworzycielem świata. – Ślady darów Boga w codzienności – Stworzenie świata przejawem miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Uwrażliwia uczniów na piękno świata i stara się wzbudzić fascynację Jego Stwórcą, który mówi do człowieka przez swoje dzieło. – Zapoznaje z <i>Hymnem o stworzeniu</i>. – Ukazuje piękno świata jako dar dla człowieka od Boga, który nas miłuje. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) zna sens hymnu o stworzeniu świata, wierzy, że świat jest stworzony przez Boga, który nas kocha; 2) potrafi powtórzyć z innymi: <i>Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi;</i> 3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu za piękno w świecie.

<p>3. Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym</p>	<p>– Uwrażliwianie na potrzebę uważnego słuchania i dawania odpowiedzi ludziom i Bogu. – Budzenie wiary w objawienie zawarte w Piśmie Świętym. – Wychowywanie do szacunku dla Pisma Świętego i zachęcanie do jego lektury.</p>	<p>– Różne sposoby komunikacji między ludźmi. – Bóg zawsze przemawia do człowieka, a w sposób szczególny czyni to na kartach Pisma Świętego. – W Piśmie Świętym Bóg mówi do człowieka na sposób ludzki. – Człowiek jest wezwany do odpowiedzi na słowo Boże. – Stary i Nowy Testament.</p>	<p>– Postawy służące słuchaniu. – Pismo Święte księgą wiary. – Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka. – Umiejętność uważnego słuchania Pisma Świętego. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedź na Jego wezwanie.</p>	<p>– Ukazując uczniom różne sposoby porozumiewania się między ludźmi i różne sposoby objawiania swoich uczuć w relacjach międzyludzkich. – Przypomina, że Pismo Święte jest darem od Ojca, który nas kocha. – Uświadamia wagę wspólnego czytania i słuchania Pisma Świętego oraz aktywnego udziału w liturgii słowa. – Uczy dzieci liturgicznych odpowiedzi na usłyszane słowo Boże: <i>Bogu niech będą dzięki; Chwała Tobie, Panie oraz Chwała Tobie, Chryste.</i></p>	<p>1) wie, że Pismo Święte, czyli słowo od Boga, dzieli się na Stary i Nowy Testament; 2) zna aklamację, którą wypowiada się w czasie liturgii; 3) coraz bardziej pragnie poznać Pismo Święte; chce aktywnie uczestniczyć w liturgii słowa.</p>
<p>4. Bóg mówi do nas przez Jezusa Chrystusa</p>	<p>– Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, przez którego Bóg mówi do ludzi. – Utrwalanie postawy szacunku do Pisma Świętego, jako słowa Bożego.</p>	<p>– Bóg wyznaje nam swoją miłość w słowach i czynach Jezusa zapisanych na kartach Ewangelii. – Bóg przez Jezusa ukazuje swą moc i miłość do dzieci – wskrzeszenie córki Jaira (Mt 9, 18–19, 23–26; Mk 5, 41–42) oraz błogosławieństwo dzieci przez Jezusa (Łk 18,16). – Jezus Chrystus także dziś pragnie dobra dzieci: jest obecny i działa wśród nas.</p>	<p>– Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka. – Jezus Słowem Boga. – Publiczna działalność Jezusa – Postawa zaufania do Boga.</p>	<p>– Zapoznaje uczniów z podstawową treścią Nowego Testamentu; Bóg przemówił przez Jezusa. – Prowadzi do samodzielnej decyzji wiary w Osobę Jezusa, zapoznając z Jego działaniem (wskrzeszenie córki Jaira). – Kształtuje postawę ufności Jezusowi Chrystusowi. – Zachęca uczniów do przygotowania w domu specjalnego miejsca dla Pisma Świętego.</p>	<p>1) wie, że Bóg przemówił najpełniej przez Jezusa, przez Niego okazał i okazuje nam miłość; 2) potrafi opowiedzieć o wskrzeszeniu córki Jaira; 3) widzi, jak cenna jest wiara w obecność Jezusa i pragnie Mu ufać.</p>

<p>5. Bóg mówi do nas przez ludzi</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie z prawdą, że słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym powstawało bardzo długo i spisywało je wielu ludzi. - Uświadomienie uczniom, że Bóg mówi do nas przez ludzi: autorów Pisma Świętego oraz tych, którzy głoszą słowo Boże. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prorok to człowiek powołany przez Boga, aby – w Jego imieniu i z Jego woli – przepowiadał i działał wśród ludu. - Prorocy wzywali do nawrócenia i wierności Prawu Przymierza, przygotowując naród wybrany do przyjścia obietniczego Mesjasza i przyjścia zhabwiania. - Stary Testament: większość autorów nieznaną i czas powstania trudny do określenia. - Nowy Testament i jego autorzy, czas powstania między 50 a 150 rokiem po narodzeniu Chrystusa. - Stary Testament można zrozumieć dopiero w świetle Nowego Testamentu. - Bóg mówi w Kościele: papież i biskupi, dalej kapłani i diakoni a także święci głównie przez świadectwo życia i wyznawanie wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pismo Święte księgą wiary. - Prorocy przekazywali obietnicami. - Pojęcia: prorok, apostoł. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka . 	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadza w dzieje powstawania Pisma Świętego. Ukazuje postaci, które spisywały słowo Boże (przykłady). - Prowadzi do wiary, że Bóg przemawia do nas przez proroków, psalmistów, Apostołów i Ewangelistów – zawsze , gdy słuchamy Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg przemawiał i przemawia do człowieka przez ludzi; zna pojęcie prorok, Apostoł, papież; 2) potrafi wymienić Ewangelistów; 3) z szacunkiem i wiarą odnosi się do osób (postać) z Pisma Świętego oraz do ludzi, przez których dzisiaj przemawia Bóg: Ojca świętego, kapłanów, katechetów i osoby z rodziny.
<p>6. Bóg mówi do nas w głosie sumienia</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Przygotowywanie do świadomego wyboru dobra. - Uwrażliwienie na głos sumienia, przez który mówi do nas Bóg. 	<ul style="list-style-type: none"> - Sumienie jako wewnętrzny głos wzywający człowieka do czynienia dobra a unikania zła, wynikający z wypisanego w sercu człowieka Bożego prawa. - Sumienie jako tajemnica, trudna do określenia. - Człowiek powinien stale rozwijać swoje sumienie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Pojęcie i znaczenie sumienia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznaje uczniów z pojęciem sumienia i z zastosowaniem nowego słowa w wyrażeniach typu: kierować się sumieniem, mieć czyste sumienie, postąpić wbrew sumieniu, mieć wyrzuty sumienia. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna pojęcie <i>sumienia</i>; 2) potrafi zastosować pojęcie <i>sumienia</i> w konkretnych sytuacjach; 3) pragnie dokonywać wyboru dobra, zgodnie z sumieniem, jako głosem Boga.

<p>7. Bóg wzywa nas, byśmy słuchali Pana Jezusa</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w Kościele. Chrystus jest obecny w swoim słowie (Pismo Święte). - Wychowujemy do uważnego słuchania oraz umiłowania Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wydarzenie na górze Tabor, z położeniem akcentu na słowa, które Apostołowie usłyszeli od Boga Ojca: Bóg utożsamia swój Boski Autorytet z nauczaniem Jezusa Chrystusa. - Wydarzenie przemienienia przeżywane w wierze jest umocnieniem dla chrześcijan wszystkich pokoleń. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jezus Słowem Boga. - Jezus obiecanym Zbawicielem. - Jedność działania Ojca i Syna. - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzi do szerszego rozumienia pojęcia słuchania, jako nawiązywania relacji, z której wynika osobiste zaangażowanie słuchającego. - Zapoznaje ze sceną przemienienia Jezusa na górze Tabor (nie wprowadza jednak postaci proroków). - Motywuje do uważnego słuchania słowa Bożego jako przekazu Jezusa Chrystusa, na którego wskazał nam sam Bóg Ojciec. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że sam Bóg polecił ludziom słuchać Jezusa Chrystusa; 2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Akt miłości</i>; 3) deklaruje swoje pragnienie słuchania Pana Jezusa sercem (zaangażowania osobistego).
<p>8. Maryja uczy nas słuchać Pana Jezusa. Modlitwa różańcowa</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie z modlitwą różańcową, która poprzez rozważanie poszczególnych tajemnic jest jakby „szkołą” Maryi uczącej nas słuchać Jezusa. - Ukazanie poszczególnych części różańca świętego. - Przygotowanie do paździenikowych nabożeństw różańcowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Modlitwa różańcowa jest chrystocentryczna i ewangeliczna, a jednocześnie Maryjna. - Różaniec jako spojrzenie na Jezusa oczyma Maryi. - Różaniec jest jakby „szkołą” Maryi, w której Ona uczy nas Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maryja Matką Chrystusa i naszą. - Cześć oddawana Matce Bożej. - Rok liturgiczny – nabożeństwo różańcowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczy modlitwy na różańcu i zachęca do niej szczególnie w miesiącu październiku. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, co to jest modlitwa różańcowa; 2) potrafi wymienić części różańca; 3) pragnie modlić się na różańcu szczególnie w październiku;

9. Wypełniamy słowa Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> - Budowanie w uczniach mocnego fundamentu, jakim jest przekonanie o wartości życia zgodnego z nauką Jezusa. - Ukazanie zależności między słuchaniem i wypełnianiem nauki Jezusa. - Kształtowanie postawy wstuchiwania się do słowa Jezusa i wychowanie do realizacji Jego nauki w codziennym życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Perykopa biblijna o domu zbudowanym na skale i na piasku. - Postawa słuchania słowa Bożego. - Wartość życia zgodnego z nauką Jezusa. - Odkrywanie woli Bożej w codzienności i podjęcie wysiłku jej realizacji w naszym życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Religijny wymiar rzeczywistości. - Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliża uczniom perykopę biblijną o domu zbudowanym na skale i na piasku. - Uczy, na konkretnych przykładach, zachowań zgodnych z nauką Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna przypowieść o domu na piasku i na skale; 2) rozumie tę przypowieść jako wezwanie do wypełniania słowa Bożego w codziennym życiu; 3) pragnie słuchać i wypełniać słowa Jezusa.
---------------------------------	---	--	--	--	--

Rozdział II. Odpowiadamy Bogu. Oto ja, posłij mnie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
10. Jezus zaprasza nas do rozmowy	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie zdolności porozumiewania się jako daru, który ma moc łączenia ludzi. - Budzenie wiary w obecność Chrystusa we wspólnotie modlitwy. - Wychowywanie do samodzielnej wspólnotowej modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Modlitwa jest odpowiedzią człowieka na miłość Boga. Jest spotkaniem człowieka z Bogiem - Modlitwa jest darem Boga. To Bóg chce, abyśmy się modlili i dzięki Niemu możemy się modlić. - Modlitwa chrześcijanina to nie obowiązek, ale wielki zaszczyt i łaska Boża. - Bóg dał nam modlitwę, abyśmy mogli z Niego czerpać jak ze źródła żywej wody. 	<ul style="list-style-type: none"> - Właściwe formy komunikowania się z innymi. - Pojęcie i formy modlitwy. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa. - Bliskość i obecność Boga wśród nas. - Wiara źródłem pogody ducha i radości. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazuje znaczenie rozmowy w budowaniu bliskości między ludźmi. - Zwraca uwagę na zasady dobrej rozmowy. - Uświadamia uczniom, że modlitwa jest rozmową, która łączy nas z Bogiem. - Zapoznaje z warunkami modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna obietnicę Chrystusa, że będzie On zawsze tam, gdzie ludzie się modlą (Mt 18, 20); wie, że modlitwa może być indywidualna i wspólnotowa; 2) potrafi odpowiednio zachować się podczas modlitwy; 3) chce się modlić; wierzy w obecność Chrystusa we wspólnotie modlących się.

11. Przyjmujemy słowo Boże	<ul style="list-style-type: none"> - Budowanie w uczniach takiego słuchania słowa Bożego, które jest otwarciem na to słowo i kształtowaniem według niego życia. - Otwarcie na słowo Boże, aby przyjęcie nauki Jezusa wpłynęło na życiowe plany i wybory uczniów oraz owocowało dobrym postępowaniem. - Kształtowanie sumienia uczniów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ziarno jest symbolem życia, witalności. Rozwija się i przynosi owoc. Potrzebuje jednak odpowiednich warunków. - Biblijna przypowieść o siewcy. - Porównanie ziemi i wzrostu ziaren do ludzkich postaw wobec słowa Bożego. - Odwołanie się do doświadczeń i wyborów życiowych dziecka. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Uważne słuchanie słowa Bożego. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznaje uczniów z różnymi postawami wobec słowa Bożego w świetle przypowieści o siewcy. - Prowadzi uczniów do przeżyć emocjonalnych, które wzbudzą pragnienie konkretnego działania, a z czasem przerodzą się w trwałe zachowania – postawy. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, co znaczy być dobrym słuchaczem słowa Bożego; 2) potrafi na podstawie ilustracji opowiedzieć przypowieść o siewcy; 3) chce być „żywną ziemią”, czyli dobrze postępować.
12. Dobre serca świętych	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie z prawdą wiary o świętych obcowaniu i budzenie wiary w tę prawdę. - Zachęcenie uczniów do poznawania, naśladowania świętych oraz do modlitwy za ich wstawianictwem. - Ukazanie sensu modlitwy za wiernych zmarłych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Święci to nasi przyjaciele, którzy nam doradzają i wskazują na prostą drogę do Pana Boga. - To Bóg uświęca swoich przyjaciół, którzy pragną być blisko Niego. - Czyszczenie to oczyszczenie ze skutków grzechów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przykłady życia według Ewangelii. - Naśladownictwo świętych. - Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przygotowuje uczniów do przyjęcia Uroczystości Wszystkich Świętych. - Prowadzi do obudzenia pragnienia pojęcia drogi w przyjaźni z Panem Jezusem. - Wprowadza pojęcie czyszczenia i uczy modlitwy za zmarłych. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg przygotował dla ludzi niebo; rozumie ogólnie pojęcie czyszczenia; 2) potrafi wymienić kilku świętych kanonizowanych i opowiedzieć o co najmniej jednym z nich; potrafi modlić się za zmarłych; 3) pragnie zaprzyjaźnić się z Panem Jezusem, czyli być świętym.

<p>13. Chcemy być blisko Boga jak w raju</p>	<p>– Wprowadzenie do rozumienia i przeżywania prawdy o stworzeniu człowieka do szczęścia. – Zapoznanie z obrazem pierwotnej zażyłości Boga i ludzi w raju. – Morylowanie do dobrego życia, które wynika z pragnienia bliskości Boga.</p>	<p>– Człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga i jako podobny do Stwórcy, może kochać tak jak Bóg. – Raj jako pierwotna wspólnota człowieka ze Stwórcą przede wszystkim w kontekście kształtowania obrazu Boga, dobrego i kochającego Ojca.</p>	<p>– Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Bóg zaprasza nas do przyjaźni i obdarza łaską. – Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. – Stworzenie świata i ludzi. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwania.</p>	<p>– Ukazuje świat jako wspólny dom wszystkich ludzi. – Uświadamia uczniom, że dar życia, to jeden z największych darów, a pierwotnym powołaniem człowieka jest szczęście.</p>	<p>1) wie, że człowiek jest stworzony przez Boga i każde życie ludzkie jest darem Boga; 2) umie wyrozumieć, dlaczego ludzie w raju byli szczęśliwi; 3) coraz bardziej pragnie być blisko Boga.</p>
<p>14. Chcemy ufać Bogu jak Abraham</p>	<p>– Zapoznanie uczniów z postacią Abrahama i opowiadaniem o jego powołaniu. – Wychowanie do naśladowania Abrahama w jego zawierzeniu i zaufaniu Bogu.</p>	<p>– Opowiadanie o Abrahamie mówi nam przede wszystkim o wierności Boga, który zawsze dochowuje swojej obietnicy. – Abraham, ojciec naszej wiary, całym sercem oddał się Bogu i swoim życiem uczy nas odpowiadać na Boże wezwanie. – Bóg pragnie, by człowiek Mu zaufał i zawierzył samego siebie. Od nas zależy, czy odpowiemy na Boże wezwanie tak jak Abraham.</p>	<p>– Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Bóg zaprasza nas do przyjaźni. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</p>	<p>– Ukazuje wierność Boga, który wypędnia swoje obietnice oraz postać Abrahama jako wzór wierności Bogu. – Wyjaśnia na czym polega zawierzenie Bogu i dlaczego jedynie w Nim człowiek może pokładać swą nadzieję.</p>	<p>1) wie, kim był Abraham; wie, co znaczy <i>zawierzyć Bogu</i>; 2) potrafi śpiewać refren piosenki: <i>Ruszać</i>; 3) coraz bardziej pragnie ufać Bogu i zawierzać Mu swoje życie.</p>

<p>15. Chcemy wypełniać polecenia Boga jak Mojżesz</p>	<p>– Ukazanie wierności Boga, który wypełnia swoje plany wobec ludu Izraela: powołuje Mojżesza, by wyzwołać lud z niewoli. – Wychowanie do pracy nad sobą: budzenie świadomości, że wady i grzechy zniewalają człowieka.</p>	<p>– Bóg, który objawia się Mojżeszowi, „Bóg Abraham, Izaak i Jakuba” zabiega o człowieka, o swój lud i jego losy. – Mojżesz jako wielki przyjaciel Boga, który wiernie wypełnia Jego plan. Bóg działa i spełnia wszystko, co obiecał. – Grzech, wady i słabości zniewalają człowieka, Bóg wzywa go do wolności dziecka Bożego. Dziełki opieki Boga jest to możliwe.</p>	<p>– Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. – Sposoby walki z grzechem. – Konieczność do zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. – Bóg zaprasza do przyjaźni i obdarza łaską. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</p>	<p>– Ukazuje, w oparciu o biblijną perykopę o powołaniu Mojżesza, opiekę Boga nad ludem Izraela. – Budzi zaufanie do Opatrzności Bożej. – Zachęca do pracy nad sobą, swoimi wadami i słabościami, ukazując ją jako dzieło Boga, który pragnie naszego wywołania.</p>	<p>1) wie, że Bóg objawił się Mojżeszowi, aby wyzwołać swój lud z niewoli; 2) potrafi powtórzyć prolog Dekalogu: <i>Jam, jest...</i>; 3) pragnie zwalczać swoje wady i słabości, które go zniewalają, aby zgodnie z wezwaniem Boga osiągnąć wolność dziecka Bożego.</p>
<p>16. Chcemy słuchać Boga jak Samuel</p>	<p>– Zapoznanie uczniów z postacią Samuela, który słucha Boga i uswiadomienie wezwania Bożego, które Bóg kieruje do każdego imiennie na chrzcie świętym. – Uwrażliwienie na głos Boga, który wzywa do konkretnych postaw życiowych.</p>	<p>– Bóg mówi do człowieka na różne sposoby. – Samuel: wzór wsluchiwania w słowa Boga i natychmiastowej gotowości służenia swemu Panu. – Bóg każdego z nas wzywa po imieniu na chrzcie świętym, powołując nas do swojej służby, która polega na miłości do Boga i ludzi, wyrażającej się w czynieniu dobra.</p>	<p>– Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Sposoby poznania Boga. – Postawy służące słuchaniu. – Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia.</p>	<p>– Podkreśla, że Bóg mówi do nas osobście, wzywa każdego z nas po imieniu. – Uświadamia uczniom, że służba Bogu polega na miłości do Stwórcy i ludzi.</p>	<p>1) wie, kim był Samuel; 2) potrafi wyjaśnić, że służba Bogu polega na miłości; 3) pragnie coraz lepiej słuchać Boga i odpowiadać Mu swoją miłością.</p>

<p>17. Kochający Władca naszych serc. Jezusa Chrystusa, Króla wszechświata</p>	<p>– Budzenie wiary w królowanie Boga na ziemi i w niebie. – Wprowadzenie w rozumienie wartości ewangelicznych, które są zasadą królestwa Bożego. – Ukazanie, że życie ewangelicznymi wartościami królestwa Bożego przynosi radość.</p>	<p>– Królestwo, które głosi Jezus Chrystus, nie jest z tego świata. – Królowanie Chrystusa to miłość Boża aż po śmierć i zwycięstwo przez zmartwychwstanie. – Prawo Królestwa Bożego to miłość bliźniego.</p>	<p>– Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa. – Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. – Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest blisko nas i obdarza łaską. – Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości. – Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii.</p>	<p>1) wie, że królestwo Boże jest inne niż królestwa na ziemi; 2) potrafi opowiedzieć o królestwie Bożym (Pan Jezus jest jego królem; panuje w nim miłość i zgoda, jest wieczne); 3) pragnie żyć tak, jak uczył Chrystus: kochać Boga i ludzi wokół.</p>
<p>18. Bóg wzywa nas do nawrócenia. Adwent</p>	<p>– Zapoznanie uczniów z wezwaniem do nawrócenia głoszonym przez Jana Chrzciciela i przygotowanie do godnego przyjęcia Adwentu. – Kształtowanie postawy nawrócenia – Wychowywanie do samodzielnego podejmowania życia z Jezusem Chrystusem.</p>	<p>– Adwent to przygotowanie na obchody przyjęcia Jezusa Chrystusa w liturgii Bożego Narodzenia oraz na powtórne Jego przyjęcie na końcu świata. – Jan Chrzciciel – poprzednik Jezusa, który nawołuje nas do nawrócenia. – Nasze przygotowanie na podjęcie przyjęcia Chrystusa to radosne czuwanie, które wymaga nieustannego nawracania i pokuty.</p>	<p>– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Adwent. – Powtórne przyjęcie Pana Jezusa. – Postaci biblijne przykładem życia wiary.</p>	<p>1) wie, kto to był Jan Chrzciciel i do czego wzywał; 2) potrafi wyjaśnić co znaczą słowa „Adwent” i „nawrócić się”; 3) pragnie przygotować się do świąt Narodzenia Pańskiego.</p>

19. Od Maryi uczy my się mówić Bogu: „Tak”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Maryi jako wzoru posłuszeństwa Bogu. – Zachęcanie uczniów do naśladowania Maryi i oddania Jej czci. – Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia. – Wychowywanie do ufego powierzenia się Bogu w codziennym życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Modlitwa „Zdrowaś Maryjo” to słowa Boga skierowane przez anioła do Maryi w chwili zwiastowania. – Bóg wzywa, nas byśmy – wzorem Maryi – zaufali Mu, przyjęli Jego wolę i wypełniali zadania, jakie On stawia przed nami. – Bóg odkrywa swe tajemnice tym, którzy otwierają się na Jego Miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> – Maryja Matką Jezusa i naszą. – Maryja wzorem rozmodlenia. – Wybrane modlitwy: Pozdrowienie anielskie. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wtajemnicza uczniów w prawdę o Wcieleniu Boga. – Wyjaśnia, na czym polega i jaka jest rola posłuszeństwa i zawierzenia Bogu. – Ukazuje znaczenie tajemnicy Bożej, jako prawdy, której nigdy do końca nie pojmujemy, ale możemy zawsze poznawać i przekazywać innym. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna wydarzenie Zwiastowania; 2) potrafi powiedzieć swoimi słowami, co to są „tajemnice Boże” i modlić się słowami <i>Pozdrowienia anielskiego</i>; 3) pragnie, na wzór Maryi, coraz bardziej ufać Bogu i kochać Go.
20. Z Matką Bożą wysławiamy Boga	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie postawy uwielbienia Boga przez Maryję. – Wprowadzenie w modlitwę uwielbienia na wzór Najświętszej Maryi Panny. – Uczenie postawy dzielenia się radością z innymi ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nawiedzenie świętej Elżbiety przez Matkę Bożą: Maryja spieszy nie tylko pomóc, ale także dzielić radość Elżbiety, którą Bóg wysłuchał i obdarzył potomstwem. Obie kobiety zachowują wobec siebie pokorę i okazują wielką radość i uwielbienie Boga. – Hymn Magnificat – uwielbienie Boga przez Maryję. – Prawdziwa radość wypływa z bliskości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Maryja, Matka Jezusa i nasza, wzorem modlitwy. – Modlitwa uwielbienia. – Wiara źródłem radości i pogody ducha. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów ze sceną nawiedzenia przez Matkę Bożą św. Elżbiety. – Wprowadza w doświadczenie dzielenia się radością. Uczy prostej modlitwy uwielbienia (pierwszy werset <i>Magnificat</i>). 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna wydarzenie Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny; 2) potrafi powtórzyć w grupie pierwszy werset <i>Magnificat</i>; 3) potrafi dzielić się z innymi radościami i mówić o tym Bogu.

Rozdział III. Dziękujemy Bogu. Dziękuję, o Panie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
21. Bóg jest z nami Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie uczniów do przeżycia tajemnicy narodzenia Pańskiego w liturgii Bożego Narodzenia. Wychowywanie do umiejętności świętowania Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> Syn Boży staje się Ciałkiem, rodzi się w Betlejem. Jest darem Ojca, który już pierwszym ludziom dał obietnicę zbawienia człowieka. Bogate tradycje świąteczne wyrażają doniosłość tajemnicy Bożego Narodzenia: lamenty opłatka jako znak miłości. Ustrojona choinka ukazuje obfitość łask Bożych. Msza Święta o północy – Pasterka jako szczyt radosnych przeżyć z przyjścia Pana Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> Zwyczajne związane z obchodami Świąt Bożego. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Boże Narodzenie. Religijny wymiar Bożego Narodzenia. Wybrane kolędy. 	<ul style="list-style-type: none"> Uświadamia uczniom doniosłość tajemnicy narodzenia Jezusa Chrystusa. Ukazuje znaczenie tradycji świątecznych. Zwraca uwagę, że każdy z urodzonych przynosi ze sobą jakiś dar od Boga dla człowieka (odkrywanie naszych datów). 	<ol style="list-style-type: none"> wie, jakie jest znaczenie świąt Bożego Narodzenia dla chrześcijan; potrafi opowiedzieć o tradycji Świąt Bożego Narodzenia i zna zadaną kolędę; pragnie przeżywać dobrze święta Bożego Narodzenia.
22. Bóg przychodzi do wszystkich ludzi. Objawienie Pańskie	<ul style="list-style-type: none"> Prowadzenie do wiary w objawienie Boga w Jezusie Chrystusie. Zachęta do oddawania hołdu Panu Jezusowi. Wzbudzenie wdzięczności za Boże Objawienie. 	<ul style="list-style-type: none"> Uroczystość Objawienia Pańskiego to jedno z najstarszych świąt w Kościele. Pokłon Trzech Mędrców jest symbolem hołdu składanego Bogu Wcielone- mu przez świat pogan, czyli wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> Jezus Słowem Boga. Bóg zaprasza do przyjaźni, jest blisko nas. Wybrane kolędy. 	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie uczniów z opowiadaniem biblijnym o poklonie Trzech Mędrców i wyjaśnianie znaczenie tego poklonu. Wprowadza w prawdę wiary o objawieniu się Boga w Osobie Jezusa Chrystusa. Uwrażliwia na obchody liturgiczne Uroczystości Objawienia Pańskiego. 	<ol style="list-style-type: none"> zna fragmenty opowiadania o poklonie Trzech Mędrców (Króli); potrafi zaśpiewać z innymi kolędę: <i>Jakaż to gwiazda;</i> pragnie dziękować Bogu za to, że dał się poznać ludziom na całym świecie.

23. Józef – odważny opiekun Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Utrwalenie postawy wdzięczności za Rodzinę Świętą. – Ukazanie postaci św. Józefa – Opiekuna Jezusa. – Budzenie zaufania do Boga i pragnienia wykonania zadań, jakie Bóg postawi przed uczniami w życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Postać Józefa, świętego Opiekuna małego Jezusa, jako wzóru, orędownika i świętego przyjaciela dla członków rodziny, którzy uczą się odpowiedzialności i troskliwości w oparciu o jego zaufanie Bogu oraz dla osób samotnych lub duchowych: jako ideału duchowego ojcostwa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Naśladownictwo świętych. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawia osobę św. Józefa na tle Bożych planów zbawczych. – Wzbudza podziw dla św. Józefa i pragnienie naśladowania takich jego cech jak odpowiedzialność, troskliwość, opiekuńczość i odwaga. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, kto to był św. Józef i za co go podziwiamy i kochamy; 2) potrafi wymienić, kto należy do Rodziny Świętej; 3) pragnie być odpowiedzialny, opiekuńczy, odważny i troskliwy.
24. Jezus uczy nas kochać Boga Ojca	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzanie w tajemnicę „pełnienia woli Ojca”. – Wychowywanie do ufności i twórczego pełnienia woli Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dwunastoletni Jezus pozostający w świątyni oddania Maryi, Józefowi i nam, co stanowi istotę Jego misji: wypełnienie woli Ojca. – Prawda wyrażona przez Jezusa, że nie ma nikogo ważniejszego od Boga Ojca i nie ma zadania ważniejszego od woli Ojca. 	<ul style="list-style-type: none"> – Jedność działania Ojca i Syna. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> – uświadamia uczniom, swoją postawą i podkreśleniem odpowiednich treści, że pełnienie woli Ojca prowadzi do szczęścia człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna historię dwunastoletniego Jezusa znalezionego w świątyni; 2) potrafi powiedzieć, jak dziecko może pełnić wolę Boga Ojca; 3) coraz bardziej pragnie żyć zgodnie z wolą Bożą.
25. Jezus jest Synem Bożym. Chrześc Pański	<ul style="list-style-type: none"> – Budzenie pragnienia spotykania się z Jezusem – Barankiem Bożym obecnym w Eucharystii. – Pogłębianie wiary w zbawczą moc Jezusa Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wydarzenie Chrztu Jezusa. – Pojęcie „Chrystus” czyli „namaszczony”. Chrystus jest namaszczony Duchem Świętym. – Jak krew baranka uwolniła Izraelitów od śmierci i wywołała z niewoli egipskiej, tak Jezus Chrystus, Baranek Boży, uwolni nowy lud Boży od śmierci wiecznej i niewoli grzechu. – Chrystus, obecny w Komunii Świętej, przyjmującym Go gładzi grzechy i daje życie w wolności dzieci Bożych. – Wyznajemy naszą wiarę w moc Baranka Bożego w modlitwie: Baranku Boży, 	<ul style="list-style-type: none"> – Publiczna działalność Jezusa Chrystusa. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego – Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, obecność Chrystusa w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów z wydarzeniem Chrztu Pańskiego i wyjaśnia uczniom pojęcie „namaszczony”, czyli Chrystus. – Wprowadza w symbolikę Baranka jako ofiary, która ocala życie ludziom. – Uświadamia, że Jezus jest obecny w Hostii i nadal chroni i ocala nasze życie. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że słowo Chrystus znaczy „namaszczony”; 2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Baranku Boży</i>;... 3) pragnie spotkać się z Jezusem Chrystusem podczas Eucharystii; wierzy w moc Baranka Bożego, który gładzi grzechy.

26. Jezus jest Panem nieba i ziemi	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi. - Wskazywanie na Pana Jezusa, jako tego, który uwalnia od lęku i przebacza winy. - Prowadzenie do poczucia odpowiedzialności za swoje czyny. 	<ul style="list-style-type: none"> - W opowiadaniu o ucieszeniu burzy na morzu św. Marek ukazuje Jezusa jako Pana natury, czyli Boga. - Jezus wypomina uczniom brak wiary. Uczniowie wobec mocy Jezusa przestali bać się burzy; i zobaczyli w nim Boga. - Jezus zwyciężył zło, jest Panem nie tylko natury, ale i świata duchowego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Publiczna działalność Jezusa . - Jezus obiecanym Zbawicielem. - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o ucieszeniu burzy na morzu i ukazanie uczniom obraz Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi. - Uczy uczniów uświadamiania sobie własnych lęków: dobrej odwagi i złej brawury. - Prowadzi do wiary w Chrystusowe przebaczenie win i do odpowiedzialności za swoje czyny. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna opowiadanie o ucieszeniu burzy; 2) potrafi wyrazić zaufanie do Pana Jezusa słowami piosenki <i>Gdy na morzu;</i> 3) ufa Panu Jezusowi; nie boi się przyznać do winy i wziąć odpowiedzialność za swoje postępowanie.
27. Widzieć to, co najważniejsze	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wiary i zachwytu dla Jezusa czyniącego cuda. - Rozwijanie wiary w cud Eucharystii, w obecność i działanie Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi. - Uwrażliwianie na potrzeby bliźnich. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uzdrawienie niewidomego Bartymeusza (Mk 10, 46-52) jako przykład cudów Jezusa Chrystusa, który czyni dobro. - Także my potrzebujemy uzdrowienia, aby przeżyć: oczyma wiary dostrzegamy nie tylko obecność i działanie Jezusa podczas Eucharystii i w naszym życiu, ale także potrzeby ludzi, których Bóg stawia na naszej drodze. 	<ul style="list-style-type: none"> - Publiczna działalność Jezusa. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie. - Ślady Bożych dań w codzienności. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Przykłady niesienia pomocy innym. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtuje w uczniach obraz Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, który pełen dobroci i mocy czyni cuda. - Uwrażliwia na potrzeby bliźnich i wskazuje na właściwą postawę wiary podczas Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna perykopę o uzdrowieniu niewidomego z Ewangelii św. Marka; 2) potrafi powiedzieć, co jest cudem Pana Jezusa dla nas w Eucharystii; 3) podziwia dobroć i moc Jezusa i pragnie dostrzegać potrzeby bliskich.

28. Pan Jezus Dobrym Pasterzem	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie obrazu Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza, który kocha ludzi, szuka zabłąkanych i pragnie sprowadzić ich na dobrą drogę – jest miłosierny. – Wprowadzanie w rachunek sumienia, żal za grzechy oraz postawienie poprawy – w relacji z Panem Jezusem oraz innymi ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Grzech sprawia, że niszczy dobre więzi z ludźmi i relację z Bogiem. – Jezus szuka grzesznika, jak pasterz zabłąkanej owcy. – Gdy grzesznik przyznaje się do winy wobec miłosiernego Boga – wrędy Boże i ludzkie przebaczenie przywraca mu jego piętno duchowe i przyprawdza z powrotem do wspólnoty. – Rachunek sumienia, tak jak wyznanie win i prośba o przebaczenie, powinny być zawsze dokonywane wobec Boga i w kontekście relacji z ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nauczanie Jezusa w przypowieściach – Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. – Pojęcie Bożego miłosierdzia. – Warunki sakramentu pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów z przepowieścią o dobrym pasterzu i zabłąkanej owcy. – Uczy dokonywania rachunku sumienia w świetle relacji z Panem Jezusem i innymi ludźmi. – Budzi ufność w dobroć i miłosierdzie Pana Jezusa, Dobrego Pasterza. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna przypowieść o dobrym pasterzu i zabłąkanej owcy; 2) potrafi z innymi zaśpiewać Psalm 23 (fragment): <i>Pan jest Pasterzem moim;</i> 3) ma potrzebę i nie boi przyznać się do winy, przeprosić i postanowić poprawę.
29. Nasza Uczta dziękczynienia	<ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i ludziom za doznane dobro. – Zapoznanie ze znaczeniem Eucharystii jako uczty dziękczynienia. – Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w dziękczynieniu podczas Mszy Świętej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Perykopa ewangeliczna o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych (Łk 17, 12-19) w kontekście umiętności dziękczynienia. – Potrzeba okazywania Bogu wdzięczności, która świadczy o dojrzałości duchowej człowieka. – Eucharystia, jako uczta dziękczynna a zarazem ofiara składana Bogu Ojcu. – Za to wszystko, co Bóg uczynił i wciąż czyni dla człowieka, winien Mu człowiek wciążyć dziękować i uwielbiać Go. 	<ul style="list-style-type: none"> – Publiczna działalność Jezusa. – Umiętność dziękczynienia za dary Boże. – Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. – Poszczególne części Mszy Świętej: Prefacja. – modlitwa dziękczynienia i uwielbienia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Prowadzi uczniów do zrozumienia analogii między uroczystymi przyjęciami w rodzinie, a uczty eucharystyczną. – Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o dziesięciu trędowatych i wdzięczności jednego uzdrowionego (Samarytania). – Uczy dzieci postawy wdzięczności i wyrażania dziękczynienia podczas Mszy Świętej wezwaniami przed Prefacją. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) zna perykopę biblijną o dziesięciu trędowatych i wie, że Msza Święta jest uczty dziękczynną; 2) potrafi odpowiadać na wezwania kapłana przed prefacją; 3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu podczas Eucharystii.

Rozdział IV. Odchodzimy od Boga i powracamy. Przyjmij mnie, Ojciec

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
30. Pan Jezus wzywa do nawrócenia. Wielki Post	<ul style="list-style-type: none"> Wprowadzenie uczniów w przeżywanie Wielkiego Postu, jako czasu szczególnego nawrócenia i okazywania miłości Bogu, innym ludziom i sobie. Kształtowanie postawy nawrócenia „trzema drogami powrotu” (modlitwa, jałmużna i post). Wychowywanie do podejmowania wyrzeczeń w duchu radości. 	<ul style="list-style-type: none"> Wielki Post czas nawrócenia i czterdziestodniowego przygotowania do świąt wielkanocnych. Wielki Post jako integralna część obchodów męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa: przygotowanie, przeżywanie wiary, przyjmowanie zbawienia. Trzy drogi nawrócenia: modlitwa (miłość do Niego), jałmużna (miłość do innych), post (miłość do siebie samego). 	<ul style="list-style-type: none"> Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Post. Nabożeństwo drogi krzyżowej. Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. 	<ul style="list-style-type: none"> Wyjaśnia znaczenie przygotowań do uroczystości Triduum Paschalnego i Wielkanocy. Budzi w uczniach pragnienie nawrócenia się i podjęcia wyrzeczeń w duchu radości. Ukazuje, że jałmużna, post i modlitwa są związane z przykazaniami miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że w Wielkim Poście nawracamy się; jest to nasze przygotowanie do przeżywania z wiarą męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa; potrafi powiedzieć, jakimi trzema drogami miłości nawracamy się w tym okresie do Boga (jałmużna, post i modlitwa); pragnie się nawracać w Wielkim Poście przez okazywanie miłości Bogu, ludziom i sobie samemu.
31. Dar odpuszczenia grzechów. Ustanowienie sakramentu pokuty i pojednania	<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie z prawdą, że Jezus przekazał władzę odpuszczenia grzechów Apostołom i ich następcom. Umocnienie wiary w przebaczenie grzechów – mocą Boga – w sakramencie pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> Bóg jest tym, który przebacza grzechy. Jezus Chrystus, udrawiając ciało paralityka, odpuszcza mu także grzechy. Jezus po zmartwychwstaniu – na mocy swego Boskiego autorytetu – przekazuje władzę odpuszczenia grzechów Apostołom; by ją wykonywali w Jego imieniu. Następcy Apostołów: papież, biskupi oraz księża, na mocy sakramentu święceń kapłańskich, mają władzę odpuszczenia grzechów. Jezus, przez sakrament pokuty i pojednania, umożliwia nam drogę powrotu do Ojca, od którego oddalamy się przez grzech. 	<ul style="list-style-type: none"> Publiczna działalność Chrystusa. Kościół realizuje posłannictwo Chrystusa. Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> Przypomina uczniom scenę uzdrowienia paralityka, jako władzę odpuszczenia grzechów przez Jezusa. Zapoznaje ze sceną biblijną, w której Jezus Chrystus przekazuje Apostołom władzę odpuszczenia grzechów w Kościele. Wskazuje na papieża, biskupów i księży jako następców Apostołów. Umocnia uczniów w wierze; że przez nich w Kościele działa Jezus Chrystus. 	<ul style="list-style-type: none"> wie, że Jezus przekazał władzę odpuszczenia grzechów Apostołom i ich następcom; potrafi powiedzieć, kogo widzi i słyszy w sakramencie pojednania, a kto odpuszcza grzechy; wierzy w prawdę o odpuszczeniu grzechów w Kościele.

32. Przyjmujemy dar przebaczenia	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wielkiej wartości zbawienia, jako Bożego dzieła wywołania z grzechu i śmierci. – Uczenie modlitwy-prosby o miłosierdzie Boże. – Zapoznanie ze znaczeniem prosby o przebaczenia w relacjach między ludźmi. – Budzenie wdzięczności za dar pojednania z Bogiem i ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wielkość daru przebaczenia, którym Bóg obdarowuje ludzi i potrzeba wdzięczności. – Piotr po trzykrotnym zapytaniu się Jezusa, zostaje obdarowany przez Mistrza przebaczeniem (por. J 21, 15-19). – W sakramencie pokuty Jezus czeka na nas, bo chce także nas obdarzyć przebaczeniem. 	<ul style="list-style-type: none"> – Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. – Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. – Modlitwa przeszerzenia. – Tworzenie wspólnoty i jedności w klasie, rodzinie, parafii; postawy przeproszenia i przebaczenia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wdraża uczniów do umiejętności zachowania w sytuacji pojednania i przebaczenia (gesty i słowa). – Zachęca do prosby o przebaczenie Boga i ludzi oraz do okazywania wdzięczności za dar pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus zmartwychwstał przebaczył Piotrowi zdradę i nam także przebacza grzechy w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi przeprosić i dziękować za dar przebaczenia; 3) chce przeproszać, gdy zawini i prosić o wybaczenie.
33. Nie-szczęście grzesznika	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wybaczącej miłości w relacjach między ludźmi. – Budzenie świadomości, że grzech sprowadza ciemność, jest raną, którą tylko Bóg może i pragnie uleczyć. – Kształtowanie obrazu Boga, który jak dobry ojciec czeka na grzesznika. 	<ul style="list-style-type: none"> – Troskliwa i wybacząca miłość kochających rodziców. – Przypowieść o dobrym ojcu (Łk 15) jako objawienie miłości Boga, i ukazanie nieszczęścia grzesznika. – Grzech to odwrócenie się od Boga przez złe uczynki, złe słowa i złe myśli. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nauczanie Jezusa w przypowieściach. – Bóg Miłosiernym Ojcem. – Blisskość i obecność Boga w naszym życiu. – Pojęcie grzechu i sumienia. – Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> – Wskazuje na negatywne skutki grzechu. – Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym ojcu i marnotawnym synu. – Ukazuje analogię między troską rodziców a troską Boga. – Wyjaśnia, że grzech jest raną zadaną życiu Bożemu w nas oraz naszym relacjom z ludźmi i Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że grzech rani życie Boże w nas (niszczy przyjaźń z Bogiem) i oddziela ludzi od siebie; 2) potrafi opowiedzieć pierwszą część przypowieści o kochającym ojcu; 2) nie chce czynić zła – grzeszyć.

34. Droga powrotu do Ojca	<p>– Wychowywanie do ufności i zawierzenia miłosterdzi Bożemu.</p> <p>– Przygotowywanie do owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.</p>	<p>– Przebaczająca postawa kochających rodziców wobec skruszonego dziecka i przeogromna miłość Boga – naszego Ojca.</p> <p>– Droga powrotu do Boga: rachunek sumienia – dostrzeżenie zła, skrucha – prawdy i szczerze przyznanie się do winy w sakramencie pokuty i pojednania, otrzymanie przebaczenia i powrót do wspólnego stołu – Eucharystii, byśmy znowu doświadczyli, że jesteśmy dziećmi tego samego Boga – Dobrego Ojca.</p>	<p>– Nauczanie Jezusa w przypowieściach.</p> <p>– Bóg Miłosiernym Ojcem.</p> <p>– Sposoby walki z grzechem.</p> <p>– Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</p> <p>– Warunki sakramentu pokuty i pojednania</p> <p>– Eucharystia jako krzepiąca uczta i sakrament jedności i miłości.</p> <p>– Postawa zaufania do Boga.</p> <p>– Wzajemne przeproszenie.</p>	<p>– Zapoznaję uczniów z zakończeniem przepowiedni o dobrym ojcu.</p> <p>– Ukazuje, że tylko Bóg może nas naprawić i zwolnić z ciemności: sami nie damy rady – Bóg jest światłem.</p> <p>– Zwraca uwagę na znaczenie przebaczenia w relacjach między ludźmi: my też powinniśmy przebaczać jak Bóg.</p>	<p>1) wie, że Bóg go kocha i czeka na niego, nawet jeśli zgrzeszy;</p> <p>2) potrafi powiedzieć na czym polega powrót do Boga;</p> <p>3) coraz bardziej pragnie być blisko Ojca, ufa w Jego miłosterdzie.</p>
35. Z Panem Jezusem zwyciężamy grzech	<p>– Ukazanie, że sakrament pokuty i pojednania jest aktem nawrócenia i zaproszeniem Jezusa do naszego życia.</p> <p>– Kształtowanie odpowiedzialnej postawy religijno-moralnej związanej z ciągłym nawracaniem się i przygotowywaniem do przyjmowania sakramentu pokuty.</p>	<p>– Postać Zacheusza, który po spotkaniu z Jezusem radykalnie zmienia swoje życie: grzesznik, który się nawraca i postanawia naprawić zło, które wyrządził.</p> <p>– Jezus, który przychodzi do Zacheusza i raduje się z jego nawrócenia.</p> <p>– Chrześcijaństwo jest człowiekiem grzesznym. Jego życiu winno nieustannie towarzyszyć nawrócenie.</p> <p>– Sakrament pokuty i pojednania to działanie Boga przywracającego życie nadprzyrodzone (łaskę Bożą), które tracimy przez grzech ciężki.</p>	<p>– Publiczna działalność Jezusa.</p> <p>– Postaci biblijne przykładem życia wiary.</p> <p>– Sposoby walki z grzechem.</p> <p>– Warunki sakramentu pokuty i pojednania.</p> <p>– Bóg zaprasza do przyjaźni.</p> <p>– Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.</p>	<p>– Zapoznaję z biblijnym opowiadaniem o Zacheuszu.</p> <p>– Ukazuje wartość nawrócenia jako odnowienia życia w przyjaźni z Jezusem.</p> <p>– Wzbudza pragnienie ciągłego nawracania się i tęsknotę za spotkaniem z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.</p>	<p>1) zna biblijne opowiadanie o nawróceniu Zacheusza;</p> <p>2) potrafi opowiedzieć, na czym polegało nawrócenie Zacheusza;</p> <p>3) pragnie się nawracać i tęskni za spotkaniem z Panem Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.</p>

<p>36. Po- wierzamy Bogu nasze słabości</p>	<p>– Kształtowanie obrazu Boga Ojca przebaczącego wielkodusznie grzesznikom, którzy do Niego powracają. – Wychowywanie do zawierzenia wielkoduszności Jezusa, umocnienie w postawie otwarcia na Chrystusa mimo własnych słabości.</p>	<p>– Powołanie celnika Mateusza – ukazanie wielkoduszności Jezusa, który nie odrzuca człowieka mimo słabości i grzechu. Przeciwnie powołuje go o obdarza Miłosierdziem. – Jezusa Chrystusa, przyszedł po to, by leczyć nasze słabości i grzechy. – Z ufnością powierzamy Jezusowi nasze grzechy i słabości w sakramencie pokuty i pojednania.</p>	<p>– Publiczna działalność Jezusa. – Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Bóg Miłosiernym Ojcem. – Konieczność dla Zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. – Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.</p>	<p>– Zapoznanie uczniów z powołaniem Mateusza. – Ukazuje, że Jezus przyszedł do grzeszników, a nie do „sprawiedliwych”, którzy uważają, że nie grzeszą i sami sobie poradzą. – Uświadamia dzieciom, że grzech jest słabością, z którą możemy poradzić sobie tylko z pomocą Boga – stąd tak ważna rola sakramentu pokuty i pojednania oraz pełnego uczestnictwa w Eucharystii.</p>	<p>1) wie, że Jezus kocha go takiego, jakim jest i pragnie dla niego dobra; 2) potrafi powtórzyć <i>Akt ufności</i>; 3) pragnie powierzać się Jezusowi mimo swoich słabości, wierzy w bezwarunkowe przebaczenie Boga Ojca.</p>
---	---	---	---	---	--

Rozdział V. Spotykamy naszego Zbawiciela. Raduj się, Ziemię

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
37. Bóg Ojciec troszczy się o nas	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zapowiedzi Eucharystii i roli pokarmu danego od Boga. – Poglębnienie wiary w Boga, który się o nas troszczy – Wychowanie do dojrzałego przyjmowania Eucharystii i słuchania słowa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> – Człowiek jako stworzenie z natury kruchy i słaby nieustannie potrzebuje Bożej troski. – Dobroć Boga sprawia, że ziemia wydaje plon i dostarcza człowiekowi pożywienia. – Mimo że człowiek oddala się od Boga, On pozostaje zawsze wierny swej miłości. – W Eucharystii jesteśmy karmieni słowem Bożym oraz Ciałem i Krwią Chrystusa, byśmy nie ustali w drodze do domu Ojca. Ten pokarm jest nam również potrzebny do życia, jak zwykły chleb dla ciała. 	<ul style="list-style-type: none"> – Publiczna działalność Jezusa. – Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Dary Boże w codzienności i umiędzynarodowienie za nie. – Eucharystia jako krzepiąca uczta. 	<ul style="list-style-type: none"> – Pomaga uczniom uświadomić sobie, że spożywając pokarm jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka i wskazuje na chleb, jako jeden z podstawowych pokarmów. – Pomaga poznać Boga, który karmi nas prawdziwym pokarmem: swoim słowem i ciałem Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że pokarm jest potrzebny do życia i widzi codzienne dary Boga; 2) potrafi wyjaśnić, co jest Bożym pokarmem (wskazując na Eucharystię i słowo Boże); 3) pragnie Bożego pokarmu.
38. Jezus ofiaruje siebie za nas. Ostatnia Wieczerza	<ul style="list-style-type: none"> – Wtajemniczenie w rzeczywistość Wieczernika, gdzie Jezus podczas Ostatniej Wieczery staje się darem Boga dla człowieka i ofiarą za jego grzechy. – Ukazanie Eucharystii jako największego daru Bożego. – Wychowywanie do umiłowania Eucharystii. – Nauka poświęcania Bogu każdej chwili i doświadczenia naszego życia 	<ul style="list-style-type: none"> – W czasie Ostatniej Wieczery Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy. Pozostał z nami pod postaciami chleba i wina. Ofiara Jezusa dopełnia się w Jego męczeńskiej śmierci na krzyżu. – Ludzie również potrafią nie tylko obdarowywać siebie nawzajem darami, ale i ofiarować swoje talenty na rzecz innych, w służbie dobra. – Każdy czyn chrześcijański, jeśli spełniony jest ze względu na Chrystusa, ma wartość daru, ofiary przyjemnej Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ustanowienie Eucharystii. – Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Dar ofiary Jezusa. – Eucharystia jako ofiara Chrystusa i Kościoła. – Wzajemne obdarowywanie się. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazuje uczniom wielkość daru otrzymanego od Boga, jakim jest Eucharystia. – Prowadzi do zrozumienia, jak ten dar jest blisko naszego życia poprzez podobieństwo do codziennego doświadczenia dawania i przyjmowania darów ludzkich i Boskich. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że w czasie Ostatniej Wieczery Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy i oddał nam swoje Ciało i Krew na pokarm; 2) potrafi powiedzieć, w jaki sposób ludzie obdarowują się nawzajem; 3) chce uczestniczyć w wymianie darów między ludźmi i pragnie ofiarowywać swoje dary Bogu, aby przygotować się do przyjęcia Jezusa w Eucharystii.

<p>39. Jezus oddaje swoje życie za nas. Wielki Piątek</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sensu cierpienia i znaczenia śmierci Jezusa na krzyżu. – Przygotowanie do należytego przyjęcia Wielkiego Piątku. – Wychowywanie do poszanowania krzyża. 	<ul style="list-style-type: none"> – Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa to wyraz najgłębszej miłości Boga do człowieka, która nadaje ofierze Chrystusa wartość odkupieńczą. – Krzyż to znak wybawienia i przebaczenia, poprzez niego oddajemy cześć Jezusowi, który nas zbawił. (nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża). – Chrystus wybacz za swoim oprawcom i nas uczy przebaczenia. – Męka Chrystusa trwa nadal, gdy jest On poniżany i zabijany w swoich wyznawcach. Jako chrześcijanie mamy obowiązek modlić się za naszych przeladowanych braci. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dar ofiary Jezusa. – Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Piątek. – Nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża. – Znaki i symbole liturgiczne: krzyż. – Modlitwa przeproszenia. 	<ul style="list-style-type: none"> – Umacnia w uczniach wiarę, że Jezus przez swoją śmierć na krzyżu wybawia nas od grzechu. – Ukazuje, że to bawienie związane jest z przebaczeniem, o które możemy i powinniśmy prosić i którego udziela nam Chrystus, nawet wtedy, gdy zadajemy Mu cierpienie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus umierając na krzyżu, przebaczył swoim oprawcom i że Chrystus jest nadal przesładowany w swoich wyznawcach; 2) potrafi powiedzieć, czego pamiętkę obchodzimy w Wielki Piątek; 3) pragnie szanować krzyż; chce przebaczać i prosić o przebaczenie.
<p>40. Jezus ofiaruje siebie za nas Eucharystia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Umacnianie wiary w obecność Jezusa Chrystusa w Eucharystii. – Uswiadomienie, że Eucharystia jest znakiem i wyrazem jedności członków Kościoła. – Wychowanie do przyjmowania Komunii Świętej z szacunkiem i miłością. 	<ul style="list-style-type: none"> – W Eucharystii, chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Chrystusa, który ofiaruje się za nas. – Podczas Eucharystii Jezus jest obecny pod postacią chleba i wina, które stają się Jego Ciałem i Krwią oraz w osobie kapłana sprawującego sakrament. – Karmiąc się z wiarą Ciałem Chrystusa, umacniamy przyjaźń z Bogiem i rozwijamy życie łaski otrzymane w sakramencie chrztu świętego. – W Kościele zwracamy się do jednego Boga, wspólnego Ojca, a Jezus, nasz Brat daje się każdemu z nas w postaci tego samego pokarmu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Eucharystia jako Ofiara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca ucza. – Obecność Chrystusa w Eucharystii. – Poszczególne części Mszy Świętej: przestoznienie. – Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych. – Pojęcie: Komunia Święta. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazuje rolę Eucharystii w naszym życiu i potrzebę jedności w Kościele. – Wyjaśnia gesty i słowa przestoznienia. – Utrwała wiadomości o Eucharystii. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że pokarm Boży utrzymuje w nas życie Boże; rozumie, że Jezus Chrystus łączy ludzi uczestniczących w Eucharystii w jedną rodzinę dzieci Bożych; 2) potrafi wskazać podczas Mszy Świętej słowa przemienienia (konsekracji); 3) pragnie przyjmować Jezusa w Eucharystii;

<p>41. Jezus zwycięża śmierć. Alleluja! Wielkanoc</p>	<p>– Ukazanie tajemnicy zmartwychwstania Jezusa. – Ukwiędzenie uczniom, że zostaliśmy stworzeni nie dla śmierci, ale dla życia. – Wychoywanie do ufności i wiary w zmartwychwstanie.</p>	<p>– Zmartwychwstanie Jezusa, Pana życia i śmierci (pusty grób oraz ukazanie się Zmartwychwstałego niewiastom i Apostołom). – Chrystus zmartwychwstał jako źródło naszego przyszłego zmartwychwstania. – Zmartwychwstały Chrystus już teraz żyje w sercach wiernych, którzy przez chrzest mają udział w Jego zmartwychwstaniu. – Zapalony Paschał i uroczyste „ALLELUJA” to oznajmienie zwycięstwa Jezusa nad śmiercią – źródło radości i nadziei.</p>	<p>– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Wielkanoc. – Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. – Znaki i symbole liturgiczne: paschał. – Owoce chrztu świętego. – Religijny wymiar rzeczywistości.</p>	<p>– Wyjaśnia dzieciom, czym jest zmartwychwstanie. – Ukazuje, że człowiek jest stworzony dla życia, a nie dla śmierci. – Uświadamia, że my też zmartwychwstańmy do nowego życia.</p>	<p>1) wie, że wyznajemy wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa i nasze; zna pojęcie paschału; 2) potrafi wyjaśnić słowo „zmartwychwstać”; 3) pragnie coraz bardziej ufać Jezusowi i żyć razem z Nim.</p>
<p>42. Chrystus zmartwychwstał. Uczta eucharystyczna</p>	<p>– Ukwiędzenie, że Eucharystia jest wspólnym świętem. – Ukazanie znaczenia łamania chleba przez Jezusa w odniesieniu do doświadczeń dzieci. – Budzenie radości z uczestnictwa we wspólnej uczcie – Eucharystii.</p>	<p>– Łamanie chleba jako czytelny znak obecności Jezusa zmartwychwstałego w świetle Ostatniej Wieczerzy i spotkania z uczniami w Emaus. – Kościół przeżywa radość zmartwychwstania Jezusa, sprawując Eucharystię nazywaną w przez pierwszych chrześcijan <i>Łamaniem Chleba</i>. – Nasz udział we Mszy Świętej to przyjęcie zaproszenia na spotkanie ze Zmartwychwstałym, którego owocem powinna być radość paschalna.</p>	<p>– Eucharystia jako sakrament jedności i miłości. – Obecność Jezusa w Eucharystii. – Znaki, gesty i symbole liturgiczne: Łamanie chleba. – Świętowanie niedzieli.</p>	<p>– Prowadzi w wierze do odkrycia obecności Jezusa zmartwychwstałego podczas Uczty eucharystycznej w znaku łamania chleba. – Wspomaga w motywowaniu uczestniczenia we Mszy Świętej jako spotkaniu ze zmartwychwstałym Jezusem.</p>	<p>1) wie, że Eucharystia jest uczta z Jezusem zmartwychwstałym; 2) potrafi wskazać podobieństwa świętowania rodzinnego i Mszy Świętej; 3) wie, że obecność Chrystusa w Eucharystii wyraża się w łamaniu chleba.</p>

Rozdział VI. Otrzymujemy. Boże dary

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interoryzacja wartości – co uczeń ceni?
43. Jesteśmy dziećmi Bożymi. Chrystus święty	<ul style="list-style-type: none"> - Znajmianie uczniów z sakramentami Kościoła, jako znakami obecności i działania Jezusa Chrystusa w Kościele – chrystus święty. - Ukazanie związku chrztu z wyznaniem wiary w Kościele. - Kształtowanie postaw świadomego dziecięstwa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Chrystus święty jako fundament całego życia chrześcijańskiego i brama otwierająca dostęp do innych sakramentów. - Chrystus gładzi grzech pierworodny oraz wszystkie inne grzechy i kary, daje łaskę usłwiającą i szczególną pomoc do życia chrześcijańskiego oraz czyni nas dziećmi Bożymi. - Przyjęcie chrztu zobowiązuje nas, abyśmy trwali w wierze chrześcijańskiej i wiernie wypełniali przykazania Chrystusowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – chrzest święty. - Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliża rzeczywistość sakramentalną chrztu, ukazując znaczenie wody, świecy i białej szaty. - Wskazuje na niezatarte znamię chrztu świętego i zapoznaje uczniów z owocami tego sakramentu (ze szczególnym zwróceniem uwagi na łaskę usłwiającą). - Kształtuje postawę świadomego wyznania wiary, jako odpowiedzi na dar chrztu. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie ogólnie jakie są owoce chrztu świętego (gładzi grzechy, obdarza dziecięctwem Bożym i łaską usłwiającą, zostawia niezatarte znamię); 2) potrafi ogólnie powiedzieć o przyrzeczeniach chrztu i wyznaniu wiary; 3) chce podjąć zobowiązania wynikające z chrztu świętego.
44. Być świadkiem Pana Jezusa. Bierzmowanie	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzenie uczniów w tajemnicę działania Ducha Świętego przez sakrament bierzmowania. - Ukazanie znaczenia darów Ducha Świętego. - Kształtowanie postawy otwarcia się na działanie Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pan Jezus zesłał Ducha Świętego na Apostołów, aby przez ich ręce moc Ducha Świętego zstępowała na wiernych. - Sakrament bierzmowania jako dopełnienie łaski chrztu. - Przez sakrament bierzmowania chrześcijanie (czyli: ochrzczeni) jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i jeszcze mocniej zobowiązani są świadczyć o Chrystusie. - W sakramencie bierzmowania Duch Święty, udzielając swych darów, uzdalnia nas do składania świadectwa o Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Bierzmowanie. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> - Znajmianie uczniów ogólnie z obrzędem bierzmowania i rzeczywistością działania Ducha Świętego w tym sakramencie. - Wychojuje do świadomej współpracy z Duchem Świętym. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że w sakramencie bierzmowania przyjmujemy dary Ducha Świętego, aby dojrzałe wyznawać wiary; 2) potrafi powiedzieć (przykłady) jak działa Duch Święty i porównać Jego działanie do obrazów wichru, ognia, gołębic; 3) pragnie przygotować się do przyjęcia w przyszłości sakramentu bierzmowania i już teraz modlić się do Ducha Świętego.

<p>45. Pan Jezus daje nam siebie. Eucharystia</p>	<p>– Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w Eucharystii. – Kształtowanie postawy zaangażowania podczas Mszy Świętej.</p>	<p>– Eucharystia jako źródło i szczyt życia chrześcijańskiego, dopełnienie wrażeń nieniczenia chrześcijańskiego. – Eucharystia to pamiątka Paschy Chrystusa, pokarm w drodze do życia wiecznego. – Znaki obecności Chrystusa: ołtarz, biały obrus, krzyż, zapalona świeca. – Do owocnego przyjęcia Komunii Świętej konieczne jest zbadanie swojego sumienia oraz staranne przygotowanie (sakrament pokuty i pojednania, post eucharystyczny). – Przyjmując Komunię Świętą na słowa kapłana: „Ciało Chrystusa”, odpowiedzmy: „Armen”, wyrażając tym nasze: „Tak, wierzę!”.</p>	<p>– Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Sakramenty święte – Eucharystia. – Eucharystia jako ofara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca ucza. – Obecność Chrystusa w Eucharystii. – Znaczenie symboli, gestów i znaków liturgicznych. – Elementy przygotowania do uczestnictwa w Eucharystii i przyjęcia Komunii Świętej. – Pojęcie: post eucharystyczny.</p>	<p>– Wskazuje na wielkość i wagność wydarzenia, jakim jest każda Msza Święta. – Uczy jak i kiedy przyjmujemy Komunię Świętą. – Wyjaśnia symbolikę ołtarza, białego obrusa i palących się świec.</p>	<p>1) rozumie znaczenie Eucharystii; 2) potrafi powiedzieć, jakie są warunki godnego przyjęcia Komunii Świętej; 3) chce uczestniczyć w pełni w Eucharystii.</p>
<p>46. Najświętszy Sakrament</p>	<p>– Pogłębianie wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. – Wychowywanie do odpowiadania miłością na miłość Chrystusa, do daru z samego siebie, do modlitwy i adoracji.</p>	<p>– Najświętszy Sakrament to dar szczególnej Obecności Boga. – Znak IHS jest monogramem (forma skrócona) greckiego imienia Jezus. – Termin tabernakulum, monstrancja; modlitwa pozdrowienia Najświętszego Sakramentu.</p>	<p>– Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Sakramenty święte – Eucharystia. – Obecność Chrystusa w Eucharystii. – Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych. – Pojęcie: Najświętszy Sakrament. – Modlitwa indywidualna i wspólnotowa, uwielbienia i adoracji.</p>	<p>– Budzi w dzieciach wdzięczność Panu Jezusowi, że został z nami w Najświętszym Sakramencie. – Ukazuje znaczenie adoracji Najświętszego Sakramentu w życiu chrześcijanina. – Utrwala słowa <i>tabernakulum</i> i <i>monstrancja</i> oraz pozdrowienie Najświętszego Sakramentu.</p>	<p>1) wie, że chleb i wino stają się podczas Mszy Świętej Ciałem i Krwią Jezusa, wie co znaczą słowa <i>tabernakulum</i>, <i>monstrancja</i>; 2) potrafi pozdrowić Najświętszy Sakrament; 3) chce się spotykać z Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie – adorować Go.</p>

47. Pan Jezus przebacza nam grzechy. Sakrament pokuty i pojednania	<ul style="list-style-type: none"> - Pogłębianie wiary w obecność i działanie Jezusa Chrystusa w sakramencie pokuty i pojednania. - Kształtowanie sumienia wrażliwego na dobro, które wiąże ludzi między sobą i z Bogiem i na zło, które niszczy te więzy. - Wychowywanie do postawy przebaczenia i do umiejętności prośby o przebaczenie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Potrafimy być zli, postępujemy tak, jakbyśmy nie liczyli się z Bogiem, ale Bóg jest miłością, Jezus umarł za nas na krzyżu i przyniósł nam wybawienie; Potrzebujemy przebaczenia i możemy je otrzymać. - W sakramencie pokuty i pojednania jest obecny Jezus i w osobie kapłana chce obdarować nas przebaczeniem. - Kapłan jest człowiekiem jak inni ludzie, ale jest uświęcony mocą Jezusa i kiedy udziela przebaczenia, Jezus w nim działa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Sakrament pokuty i pojednania. - Wrażliwość na przejawy dobra i zła - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. - Modlitwa przeproszenia. - Elementy przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazuje Jezusa Chrystusa jako tego, który ciągle na nowo chce nas przyjmować z powrotem. - Uświadamia znaczenie i moc sakramentu pokuty i pojednania. - Wskazuje, że każdy z nas może przebaczać innym i prosić o przebaczenie zła, które wyrządził. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że zło rani innych i niszczy więź z ludźmi i Bogiem i że Pan Jezus może nas ze zła uleczyć w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi poprosić innych o przebaczenie i potrafi sam przebaczyć; wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania; 3) pragnie otrzymać przebaczenie grzechów, które popełnił i nie chce czynić zła innym.
48. Powierzamy Panu Jezusowi chorych. Namaszczanie chorych	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie sakramentu namaszczania chorych jako działania Jezusa Chrystusa w cierpiących, którzy potrzebują umocnienia duchowego i fizycznego. - Kształtowanie postawy modlitwy za chorych i zaufania Jezusowi w cierpieniu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pan Jezus za życia ziemskiego uzdrażiał chorych, uwalniał dusze od grzechów i wlewał w serca Boży pokój; dzisiaj także chce pomóc nam w chorobie. - Skutki specjalnej łaski sakramentu namaszczania chorych : zjednoczenie chorego z męką Chrystusa, umocnienie w cierpieniu, przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać przez sakrament pokuty, powrót do zdrowia, jeśli to służy dobru duchowemu oraz przygotowanie na przejście do życia wiecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – namaszczanie chorych - Publiczna działalność Chrystusa: uzdrażnianie, odpuszczanie grzechów. - Znaki, gesty i symbole liturgiczne. - Pomoc chorym i cierpiącym. - Postawa zaufania do Boga. - Modlitwa prośby. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliża rzeczywistość działania Boga w sakramencie namaszczania chorych. - Pomaga w przyjmowaniu z wiarą cierpienia bliskich i swojego własnego. - Wzbudza zaufanie do Boga, który wie najliciej, co dla nas dobre. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus wzmacnia cierpiących w sakramencie namaszczania chorych; 2) potrafi ogólnie powiedzieć, co należy przygotować, gdy ksiądz ma udzielić namaszczania chorych; 3) chce modlić się z ufnością za chorych.

49. Pan Jezus błogosławi naszym rodzinom. Małżeństwo	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sakramentu małżeństwa jako uświęcenia rodziny przez Boga, zaproszenia Go do życia w rodzinie i przyjęcia pomocy (łaski) Bożej. – Kształtowanie postawy budowania życia w rodzinie na fundamencie wiary i oddawania spraw rodziny Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Pan Jezus przez swój udział w weselu uświęcił obrzęd ślubny i małżeństwo. – Związek małżeński mężczyzny i kobiety jest nierozdzielny; łączy ich sam Bóg. – Pan Jezus podniósł małżeństwo do godności sakramentu i uczył, że związek małżeński jest święty. – Łaska sakramentu udoskonala ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozdzielną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego. – Z łaski Bożej mamy ojca i matkę, i rodzinę, w której żyjemy. Wdzięczni Bogu powinniśmy prosić o błogosławieństwo dla nich. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Sakramenty święte – małżeństwo. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Bliskość i obecność Boga w naszym życiu. – Znaki, gesty i symbole liturgiczne. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów z opowiadaniem biblijnym o cudzie w Kanie Galilejskiej. – Wskazuje na uświęcającą obecność Pana Jezusa obok pary młodej podczas zawierania sakramentu małżeństwa. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że dwoje ludzi zakładając rodzinę, zaprasza Boga do swego życia w sakramencie małżeństwa, a Bóg obdarza rodzinę swoimi łaskami; 2) potrafi swoimi słowami opowiedzieć, co przyrzekają ludzie w sakramencie małżeństwa; 3) chce modlić się za swoją rodzinę.
50. Pan Jezus daje nam kapłanów. Sakrament święceń (kapłanstwo)	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sakramentu święceń jako przyjęcia zaproszenia Pana Jezusa do służby kapłańskiej. – Kształtowanie postawy wdzięczności za posługę księży. – Prowadzenie do modlitwy za papieża, biskupów i księży oraz modlitwy o powołania kapłańskie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zgodnie z poleceniem Jezusa zmartwychwstałego, pod nieustanną opieką Ducha Świętego, Apostołów, a potem ich następcy (biskupi) i pomocnicy (prezbiterzy) sprawowali i sprawują do dziś Eucharystię, udzielają sakramentów świętych, nauczają wiary świętej i jako duszpasterze prowadzą wiernych do nieba. – Kiedy kapłan naucza i sprawuje sakramenty, działa w nim osobiście Jezus Chrystusa, Dobry Pasterz. – Kapłani potrzebują naszej nieustannej modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Sakramenty święte – sakrament święceń (kapłanstwo) – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią 	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazuje, na czym polega działanie Chrystusa w Kościele przez posługę kapłanów. – Zapoznaje ogólnie z sakramentem święceń i zobowiązań, jakie przyjmują kapłani. – Zachęca do modlitwy za księży i o powołania kapłańskie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że księża przyjęli sakrament święceń, czyli kapłaństwa; 2) potrafi wymienić posługi, w których przez kapłana działa Jezus Chrystus; 3) wierzy w działanie Jezusa Chrystusa w posłudze kapłana, szanuje księży i pragnie modlić się o powołania kapłańskie.

<p>51. Jezus Chrystus spotyka się z nami. Si- edem sakra- mentów świętych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Umacnianie wiary w spotkanie ze Zmartwychwstałym Jezusem w Kościele. – Uwierdzenie w przagnieniu bycia przyja- cielem Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kościół jako nasz Wiczerznik, dom modlitwy, gdzie gromadzimy się jako wspólnota wierzących, miejsce naszego spotkania się ze Zmartwychwstałym Jezusem. – Jezus Chrystus jest z nami w sakra- mentach, najdoskonalej w Eucharystii, a także gdy się modlimy, słuchamy słowa Bożego, miłujemy bliźnich. – Siedem sakramentów, ustanowionych przez Chrystusa obejmuje wszystkie etapy i wszystkie ważne momenty życia chrześcijanina. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa – sakra- menty święte . – Znaki gesty i sym- bole liturgiczne. – Kościół realizujący posłannictwo Chrys- tusa. – Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza nas łaską. 	<ul style="list-style-type: none"> – Utrwala wiedzę o sakramentach świętych, pogłębiając wiarę w działanie w nich Chrys- tusa Zmartwychwstałego. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że spotyka się ze Zmartwychwstałym Jezusem podczas Eucharystii (jak uczniowie w Wiczerz- ku) oraz w sakramentach świętych; 2) potrafi wymienić siedem sakra- mentów świętych; 3) wierzy w spotkanie ze Zmartwychwstałym Jezusem na wspólnej modlitwie i w znakach sakramentalnych
---	--	--	---	---	---

Rozdział VII. Dzielimy się. Jak Ty, Panie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
<p>52. Jesteśmy posłani. Wniebo- wstąpienie Pańskie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie tradycji apostolskiej Kościoła. – Wprowadzenie w powołanie chrześcijańskie. – Kształtowanie w uczniach postawy apostolskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> – Biblijna scena wniebowstąpienia Chrystusa i rozesłania uczniów. – Posłannictwo apostolskie wszystkich chrześcijan. – Chrystus pozostał obecny w swoim Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> – Jezus posłał swoich uczniów na cały świat z Ewangelią. – Chrześcijanin troszczy się, aby Jezus i Jego dzieło dotarło do wszystkich, którzy Go nie znają. – Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa: misja Kościoła. – Czyny apostolskie w codziennym życiu. – Umiejętność dzielenia się z innymi swą wiedzą o Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów z wydarzeniem rozesłania Apostołów przez Jezusa Chrystusa przed wniebowstąpieniem. – Ukazuje, na czym polega posłannictwo wszystkich chrześcijan, świeckich i duchownych, począwszy od Apostołów. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, jakie zadanie dał Jezus Chrystus Apostołom przed swoim wniebowstąpieniem; 3) rozumie, jak Dobra Nowina była i jest głoszona dzisiaj; potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Potrzebuję cię Chrystusie</i>; 3) pragnie wypełniać swoje posłannictwo jako chrześcijanin.

<p>53. Pan Jezus czyni nas Kościołem. Zesłanie Ducha Świętego</p>	<p>– Pogłębianie wiary w działanie Ducha Świętego w Kościele. – Przygotowanie do właściwego przeżywania uroczystości Zesłania Ducha Świętego. – Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego. – Prowadzenie do świadomego wyznania wiary w Kościele.</p>	<p>– Uroczystość Zesłania Ducha Świętego jako święto ludu Nowego Przymierza, dla którego Zesłanie Ducha Świętego jest pierwszym owocem tajemnicy paschalnej. – Podobnie jak Apostołowie wraz z otrzymaniem Ducha Świętego poczuli się uzdolnieni do tego, aby wypełniać powierzone im posłannictwo, tak i my powinniśmy odkryć w sobie odwagę, mięstwo, za sprawą Ducha Świętego, który nieustannie działa w swoim Kościele.</p>	<p>– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha Świętego. – Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. – Kościół przestrzeżnia gromadzenia się wspólnymi wierzącymi.</p>	<p>– Wyjaśnienia, czym jest Kościół. – Uczy opartego na wierze odkrywania działania Ducha Świętego w Kościele. – Zachęca do świadomego składania wyznania wiary.</p>	<p>1) wie, kiedy piszemy słowo KOŚCIÓŁ małą, a kiedy wielką literą; 2) zna pojęcie Kościoła, jako ludzi zgromadzonych według planu Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa, dzięki działaniu Ducha Świętego; 3) wierzy w działanie Ducha Świętego i pragnie wyznawać wiarę w Jezusa Chrystusa, Zbawiciela.</p>
<p>54. Zamiestką, Panie Jezu, z nami. Boże Ciało</p>	<p>– Budzenie pragnienia uczestnictwa w obchodach Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.</p>	<p>– Święto Bożego Ciała jako manifestacja wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. – Poprzez udział w procesji Bożego Ciała lud chrześcijański składa publicznie świadectwo swojej żywej wiary w obecność Chrystusa i oddaje cześć swemu Zbawicielowi.</p>	<p>– Obecność Chrystusa w Eucharystii. – Pojęcie: Najświętszy Sakrament. – Modlitwa wspólnotowa: procesja. – Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne.</p>	<p>– Wyjaśnienia sensu procesji Bożego Ciała. – Motywuje uczniów do udziału w obchodach uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.</p>	<p>1) wie, za co dziękujemy Bogu w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się podczas procesji; 3) chce wziąć udział w procesji w Boże Ciało, aby zaprosić Jezusa tam, gdzie mieszka i wyznać wiarę w Niego.</p>

55. Jezus uczy nas miłości bliźniego	<ul style="list-style-type: none"> – Utrwalenie i pogłębienie rozumienia przykazania miłości Boga i bliźniego. – Budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich i kształtowanie postawy otwartości na potrzebujących. – Budowanie hierarchii wartości opartej na miłości bliźniego, która wyraża się w konkretnych czynach. 	<ul style="list-style-type: none"> – W przypowieść o miłosiernym Samarytaninie Jezus uczy nas, na czym polega wypełnianie przykazania miłości bliźniego. – Bliźni to każdy napotkany człowiek. – Jezus uczy nas wrażliwości na potrzeby innych i gotowości do niesienia pomocy, każdemu kto jej potrzebuje. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nauczanie Jezusa w przypowieściach. – Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. – Niesienie pomocy innym. – Właściwe relacje między ludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się. 	<ul style="list-style-type: none"> – Utrwała z uczniami przykazanie miłości Boga i bliźniego. – Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie. – Budzi wrażliwość na potrzeby bliższych, członków rodziny, kolegów z klasy, sąsiadów itp. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) zna przykazania miłości Boga i bliźniego oraz przypowieść o miłosiernym Samarytaninie; 2) potrafi podać przykład konkretnego czynu miłości wobec bliższych albo ludzi ze swojego otoczenia; 3) pragnie okazywać dobroć szczególnie ludziom, z którymi się codziennie spotyka i wiąże tę dobroć z miłością Boga.
56. Jezus wzywa nas do pomocy	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w swoim Kościele: Chrystus obecny w bliźnich i potrzebujących. – Wychowywanie do wrażliwości na obecność innych i kształtowanie postawy czynnej miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> – Nie można kochać Boga, którego się nie widzi, jeśli nie kocha się człowieka, którego się widzi. – Jezus Chrystus jest obecny w każdym człowieku: w głodnym, spragnionym, przybysz, nagim, chorym, uwięzionym. – Jest obecny w otaczających nas ludziach: naszych bliższych, naszych kolegach, w nas samych. We wszystkich jest Jego podobieństwo. I dani zostaliśmy sobie, aby to podobieństwo ukazywać, aby je w sobie nawzajem szanować i aby się nawzajem miłować. – Świadczenie Matki Teresy z Kalkuty. 	<ul style="list-style-type: none"> – Niesienie pomocy innym. – Właściwe relacje między ludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się. – Przykłady życia według Ewangelii: Matka Teresa z Kalkuty. 	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznaje uczniów z nauczaniem Jezusa, który solidaryzuje się z potrzebującymi aż do utożsamiania się z nimi. – Uświadamia, że drugi człowiek potrzebuje przede wszystkim naszej miłości i czasu. – Zapoznaje z dziełem i życiem Matki Teresy z Kalkuty. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że w drugim człowieku obecny jest Chrystus; wie, że może innym pomóc i że jego pomoc jest ważna; 2) potrafi współczuć drugiemu i pomagać; 3) bardziej pragnie być dobry i otwarty na innych, szczególnie na tych, którzy go otaczają.

57. Jezus nazywa nas swoimi przyjaciółmi	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy prawdziwych przyjaciół Jezusa: miłujących, wypełniających Jego naukę i uczestniczących w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jezus daje nam swoją przyjaźń i wskazuje drogę do niej, która prowadzi przez realizację przykazania miłości i życia sakramentami świętymi. - Przykład świętego Dominik Savio. 	<ul style="list-style-type: none"> - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Eucharystia jako sakrament jedności i miłości. - Przykłady życia według Ewangelii: św. Dominik Savio. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczy nowego przykazania miłości. - Zapoznaje z postacią św. Dominika Savio jako wzorem dla dzieci. - Wskazuje na owoce sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii, widoczne w życiu świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, że przyjaciel Jezusa kocha ludzi, wypełnia Jego polecenia i sporyka się z Nim podczas Eucharystii; 2) potrafi wymienić cechy przyjaciela i powiedzieć przykazania miłości (Boga, bliźniego oraz nowe przykazanie miłości); 3) pragnie być przyjacielem Jezusa Chrystusa na wzór św. Dominika Savio; chce przygotowywać się do sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii.
58. Nasze wakacje z Panem Jezusem	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy wierności Bogu. - Wdrażanie do systematycznej modlitwy i uczestnictwa w Eucharystii podczas wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> - Refleksja nad mijającym rokiem szkolnym: dziękczynienie za dobro oddane Bogu trudnych chwil, zaproszenie Jezusa na wakacje. - Sytuacje i miejsca, gdzie podczas wakacji możemy spotkać Pana Jezusa. - Spotkanie z Jezusem w czasie wakacji na niedzielnej i świątecznej Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Religijny wymiar rzeczywistości. - Świętowanie niedzieli. - Modlitwa indywidualna i wspólnotowa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Motywuje uczniów do wierności Panu Jezusowi podczas wakacji. - Ukazuje potrzebę uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii podczas wakacji. - Zachęca do modlitwy i dobrego postępowania jako chrześcijanin. 	<ul style="list-style-type: none"> 1) wie, w jaki sposób może w czasie wakacji okazywać wierność Panu Jezusowi; 2) potrafi uzasadnić, dlaczego uczestniczy w niedzielę w Eucharystii; 3) pragnie być wierny Jezusowi.